

31 ЛИПНЯ 2021

На цьому тижні ми вивчаємо урок, який дасть нам відповідь: Як ми можемо знайти той спокій і відпочинок, про який говорить Ісус? Адже ми живемо в світі, де, як сказав Господь Адаму після його гріхопадіння, «в поті лица ти їстимеш хліб свій» (Бут. 3:19). Тепер ми всі знаємо, що означає працювати і нести тягар, який може здаватися занадто важким, щоб знести його поодинці.

Ось, що написало натхненне перо: «Якщо ви вважаєте вашу працю занадто важкою, якщо ви скаржитеся на труднощі і випробування, якщо ви говорите, що у вас немає сил протистояти спокусі, що ви не можете перемогти своє роздратування і що християнське життя дуже обтяжливе, будьте впевнені - ви не несете ярмо Христа, ви несете ярмо іншого свого господаря.»

(Е. Уайт. Виховання дітей, с. 267).

Урок - 5

ПРИЙДІТЬ ДО МЕНЕ...

«Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я заспокою вас» (МАТВ. 11:28).

Матвія 11: 28-30 - це важливий уривок про відпочинок у Христі.

Перш ніж зняти свої тягарі, ми повинні УСВІДОМИТИ, що не можемо нести їх поодинці. Більшість з нас не зрозуміють цього до тих пір, поки не усвідомлять свого істинного становища. Запрошення Ісуса засноване на наших справжніх потребах.

Ми зможемо краще зрозуміти глибину відпочинку, який пропонує Ісус, вивчивши цей урок, що розглядає СЛОВА ХРИСТА:

- ❖ "Прийдіть до Мене, усі, хто струджений та обтяжений, і Я дам вам відпочинок".
- ❖ "Візьміть ярмо Моє на себе і навчіться від Мене",

- і знайдете відпочинок душам вашим.»
- ❖ “Бо ярмо моє легке”
- ❖ “а тягар Мій легкий.”

ДАЙТЕ СОБІ чесну відповідь: Які тягарі я несу? Як я можу навчитися віддавати їх Ісусу, щоб знайти той відпочинок, який пропонує Христос, та ще й за таку сплачену Ним, велику ціну?

1. «ПРИЙДІТЬ ДО МЕНЕ, УСІ СТРУДЖЕНІ ТА ОБТЯЖЕНІ, І Я ЗАСПОКОЮ ВАС».

Безпосередньо з контексту цього вірша (Матвія 11:27), ми можемо зробити висновок, що тільки Ісус може дати нам відпочинок, тому що Він Бог і Він єдиний з Отцем.

Ісус не дає автоматичного та безумовного відпочинку. Для цього існує проста умова: «**ПРИХОДЬ!**»

Щоб прийти до Ісуса, ми повинні зробити дві речі. **Перша** - найпростіша: бути втомленими і струдженими та відчувати потребу у відпочинку

Друга - відмовитись самостійно контролювати свої тягарі і приносити їх Ісусу, щоб Він турбувався про них.

2. «ВІЗЬМІТЬ НА СЕБЕ ЯРМО МОЄ І НАВЧІТЬСЯ ВІД МЕНЕ»

Зазвичай ярмо накладали на спину тварин, щоб полегшити їм роботу (наприклад, при оранці).

Отець і Син трудяться разом, спільно, щоб спасти людство. Хоча «ярмо» - це символ підпорядкування і покірності, це слово також є метафорою, яке вказує на спільну мету. Ми беремо Його ярмо і приймаємо від Нього завдання служити оточуючим нас. Ми не несемо ярмо Ісуса самі; ми просто

доєднуємося з Ним у Його праці, тому що ярмо Його на «добро» і тягар Його для нас - «легкий».

Однак, ярмо дуже часто називають обмеженням, поневоленням. Мовляв, така тварина не є вільною, але змушена робити все, що зажадає її власник.

Ісус покладає СВОЄ ярмо на нас, щоб нам було легше переносити наш тягар. З іншого боку, ми підкоряємось Його волі, приймаючи Його ярмо, і тому ми вчимося працювати разом, як хоче від нас Ісус.

Нести тягар з Ісусом означає бути слухняним і відданим, йти по Його слідах і брати участь в Його глобальній місії. Хоча ми не можемо додати щось до спасіння, яке Ісус завоював для нас на хресті, але ми можемо стати Його посланцями і ділитися три-ангельською вісткою з оточуючими. Тлумачення Ісусом Закону, як записано в Нагірній проповіді (Мт. 5-7), є навіть більш радикальним, ніж фарисейство. Воно вимагає зміни серця і наших мотивів, при цьому ярмо Ісуса є нам на добро, а тягар Його легким.

Ми стаємо співробітниками Христа, приймаючи на себе Його ярмо. Ми виконуємо Його справу і для Нього.

«Ви в безпеці тільки тоді, коли в покірності і слухняності ви постійно залежні від Христа. Ярмо є легким, тому, що Христос несе весь наш тягар. Коли ви відчуєте тягар хреста - він стане легким; і тільки цей хрест є для вас запорукою життя вічного. Це великий привілей для кожного з нас радісно слідувати за Христом». Еллен Уайт (Сини і дочки Божі, 15 березня)

3. «...БО Я ЛАГІДНИЙ І СМІРЕННИЙ СЕРЦЕМ, І ВИ ЗНАЙДЕТЕ ВІДПОЧИНОК ДУШАМ СВОЇМ».

Сьогодні бути лагідним - не популярно, принизливо, а смиренність висміюють. Соціальні мережі привчили нас звертати увагу на все гучне, яскраве і

екстравагантне. Насправді, ж багато стандартів суспільства протилежні тому, що Бог вважає важливим і цінним.

Ап. Павло дає характеристику Ісусу - лагідний (2Кор. 10: 1), як і Мойсей (Чис. 12: 3). Лагідність - це плід Святого Духа. «А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість. На таких то нема закону. (Гал. 5: 22-23). Кожне дитя Боже повинно проявляти лагідність, покірність («Вдягніться, отже, як вибрані Божі, святі й любі, у серце співчутливе, доброту, смиренність, лагідність, довготерпелючість,» а також Кол. 3:12; 1 Тим. 6:11; Тит. 3: 2)

У 2 Кор. 10:1 Павло вказує на «лагідність і смирення» Христа. Лагідність і смирення не є характеристикою надмірно м'яких, слабовільних, безхарактерних людей, які не вміють відстоювати свою позицію. Ісус не шукав конфліктів і часто уникав їх, тому що ще не виконав Свою місію (див. Ін. 4: 1-3). Однак, коли на Його адресу висловлювалися претензії, Він відповідав твердо і сміливо, але в той же час ввічливо.

Лагідність і смиренність Ісуса не означали, що Він не відповідав прямо своїм противникам. Він повадився доброзичливо і не наполягав силоміць на Своїй волі.

Його смирення було чітко продемонстровано, коли Він добровільно погодився бути розп'ятим на хресті «він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж - хресної.» (Фил. 2:8). Тоді він став нашим Спасителем. Він є єдиним, Хто міг звільнити нас від тягаря гріха, полегшити наші страждання і дати відпочинок для душ наших.

Нам потрібен саме такий Спаситель, Який може заступатися за нас, причому не тільки як Посередник, але і як наш Спаситель. Нам всім потрібне ЗАСТУПНИЦТВО, яке може нам дати тільки Бог, який був розп'ятий на хресті за наші гріхи і прийняв на Себе покарання за наші гріхи. Тільки Він може

врятувати нас від юридичних наслідків порушеного нами Закону Божого. І це стало можливим тільки через Голгофський хрест і переможне воскресіння Ісуса.

4. “БО ЯРМО МОЄ Є ЛЕГКИМ”

Ходити з Ісусом не завжди легко, але це єдино правильно і для нас завжди є на добро. Ми можемо спотикатися, ми навіть можемо впасти, але завдяки руці Ісуса ми можемо встати і продовжувати йти з Ним поруч.

Ярмо, дуже часто використовують як образ рабства або поневолення. У цьому контексті ми можемо побачити приклад важкого ярма, що вказує на поневолення. Наприклад, обрізання « Чого ж ото тепер спокушаєте Бога, бажаючи накинути учням на шию ярмо, якого ні батьки наші, ані ми не змогли нести?»

(Дії 15:10) або спасіння ділами «Христос нас визволив на те, щоб ми були вільні. Тож стійте і під ярмо рабства не піддавайтеся знову. (Гал. 5: 1).

Ми можемо бути впевнені, що Павло, кажучи про «ярмо рабства», має на увазі зовсім не послух Божому Законові - Десяти заповідям. Навпаки, саме завдяки ПОСЛУХУ, ВІРІ І РОЗУМІННЮ того, що ми спасаємося не Законом, а праведністю Христа, ми можемо розраховувати на справжній відпочинок і свободу.

На відміну від цих видів ярма, ярмо Ісуса носити є легко. Його ярмо є символом “закону свободи” (Як. 2:12). Коли ми правильно розуміємо мету Божих заповідей, вони ніколи не будуть «обтяжливими». (1Ів.5: 3).

Ісус є нашою ФОРТЕЦЕЮ, коли ми є наділені Його праведністю і ходимо з Ним (як Генох). Він піднімає нас, коли ми падаємо, і приводить назад під праведність.

5. "І МОЯ НОША ЛЕГКА."

Коли Ісус сказав, що Його тягар (ноша) легка, Він хотів нагадати нам, що ми можемо покластися на Нього, бо Він у повній мірі зніс наші тягарі. У нашому повсякденному житті, нам подібно до Мойсея, необхідно усвідомити, що ми маємо потребу в інших, щоб розділити з ними наші тягарі.

Ярмо зазвичай ярмо носять дві тварини. Якщо одна з тварин є слабшою, інша може допомогти своєю силою. Так, Ісус, є сильною стороною, і ми завжди можемо Йому довіряти. Він мінімізує тягар, тому з Ісусом він для нас є легким.

Ми маємо таку необхідність в живому і дієздатному партнері, здатному понести будь-який тягар. Для того, щоб щось нести, нам потрібні ноги, руки, плечі, м'язи і сухожилля.

Ісус – є нашим прикладом. Свого часу Єтро навчив Мойсея розділяти тягар з іншими (Вих. 18:13-22). Сьогодні, ми також повинні допомагати іншим: «Несіть тягарі один одного, і так виконуйте закон Христа». (Гал. 6: 2).

Ап. Павло вчить: якщо брат чи сестра впаде в гріх, ми в дусі лагідності повинні допомогти виправитися цій людині (адже Ісус сказав в Євангелії від Матвія. 11:29, що Він лагідний). В цьому випадку понести тягар іншого означає - допомогти цій людині побачити Божественну благодать, щоб той чи та, що збився з дороги, міг поновитися в своєму духовному стані. Це означає **ДОПОМОГА ОДИН ОДНОМУ, КОЛИ МИ (АБО ВОНИ) СТРАЖДАЄМО ВІД ЖИТТЄВИХ НЕГАРАЗДІВ.**

Нести тягар інших людей означає підняти тих, хто впав, допомагати одне одному у важкі часи, підтримувати один одного ... розподіляти свої тягарі - це

те, що Бог наказав нам робити, як Церкві. Це вимагає лагідності і викликає співчуття.

«Носити ярмо разом з Христом, означає працювати в Його рядах, бути Його партнером у стражданнях і трудах для загубленого людства. Це означає бути мудрим наставником душ. Ми станемо такими, якщо ми віддамо себе в руки Христа, щоб Він нас перетворив у ці дорогоцінні години випробування. Ми станемо такою посудиною, яку дозволимо з себе виліпити. Ми повинні об'єднатися з Богом і дати сформувати з себе Його образ, підпорядкувавши свою волю Божій.» Еллен Уайт (АСД Коментар, том 5, Матвія 12:29, стор. 1092)

ВИСНОВОК:

Ми не можемо нічого зробити, абсолютно нічого, щоб заслужити Боже благовоління. Ми не повинні покладатися на себе і свої добрі вчинки, але коли, відчули себе гріховними істотами, негайно приходьмо до Христа, тоді ми зможемо знайти відпочинок в Його любові. Бог прийме будь-кого, хто приходить до Нього, цілком покладаючись на заслуги розп'ятого Спасителя. ...

«Будь-який тягар стає легким, а ярмо, що накладається Христом, на добро. Обов'язок стає радісним, а жертовність - приємною. Дорога, що раніше здавалася похмурою, починає виблискувати яскравими променями Сонця праведності. Ось що значить ходити в світлі, як Христос у світлі» (Е. Уайт. Віра і діла, с. 38).